Πάτρα τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1887

Φίλτατε κύριε Γιάννη χάρηκα πρόσφατα ἀπὸ σᾶς
πληροφορίες γιὰ τὴν ὑγεία σᾶς καὶ πολὺ εὐχαριστήθηκα πολὺ πρόχειρο
μέχρι τὴν ὥρα ποὺ θὰ βγῶ γραμμένου καὶ ἔδω ὅσα μοῦ
γράψατε χωρὶς νὰ ἔλθει στὸ νοῦ μου ὅτι σᾶς ἐνοχλῶ διὰ πράγματα ἀσή-
μαντα ἐπειδὴ τὸ περιεχόμενο τοῦ γράμματος ἦταν ἀπὸ
τὴν φύσι του τοιοῦτο ποὺ ἔπρεπε νὰ ἀπαντηθῇ ἀμέσως
καὶ ὁπόσον καὶ σπουδαῖον ἦταν ἐξ ἴσου ἀφ' ἑτέρου διαπιστεύσατε ἄνθρω-
πον καὶ δὲν ἠθέλησε πεῖσμα καὶ τὸ ἐφηρμόσατε πολὺ καὶ
ὡς ἔπρεπε δὲν ἀπέμεινε πράγμα χωρὶς νὰ ἔλθω μαζύ σας
ἐκτὸς μόνο τὸ λόγιον ποὺ διὰ τὸ ἔχω μαζύ μου
ἐς τὸ σπίτι μου καὶ ἀναγνώσω μοναχὸς καὶ ἐπὶ τέλους
σᾶς γράψω πάλιν νὰ τὸ πάρητε ταῦτα καὶ πολλὰ

Ἀσπάζομαι ὁ ἐλάχιστος Γεώργιος Βιζυηνός